

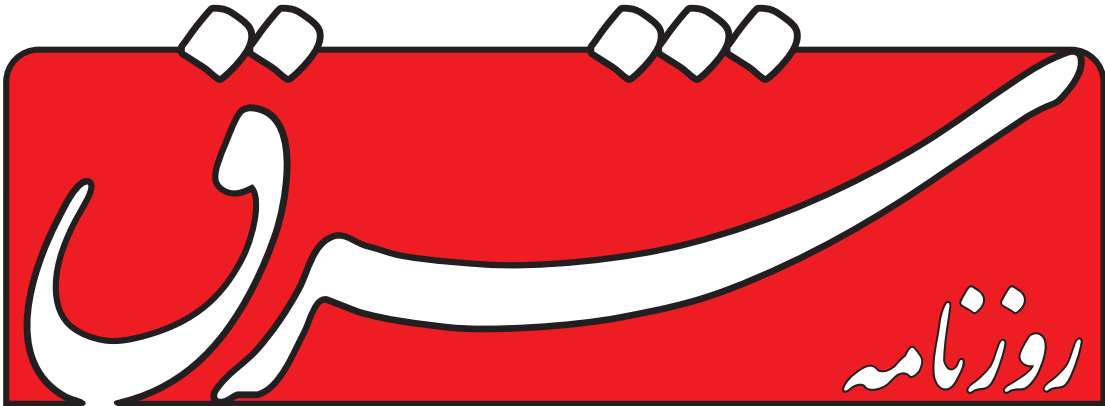
شمخانی: ایران آماده نقش آفرینی
برای پایان جنگ روسیه و اوکراین است

۲

وزیر اطلاعات: عملیات انفجار در یکی
از صنایع هوایی اصفهان خنثی شد

۵

پنجشنبه ۱۹ آبان ۱۴۰۱ • ۱۵ ربیع‌الثانی ۱۴۴۴ • ۱۰ نوامبر ۲۰۲۲ • سال بیستم • شماره ۴۴۱۷ • ۱۲ صفحه • ۱۰۰۰۰ تومان

سرنوشت مبهم اینترنت بسیاری از معادلات
اقتصادی را عوض کرد

گودال اینترنت

شرق: آینده مبهم اینترنت، بسیاری از معادلات را عوض کرده است. گروهی از کارشناسان و برنامه‌نویسان در حال مهاجرت به کشورهای همسایه هستند، اپلیکیشن‌های زیادی از ورکشکنگی خود خبر می‌دهند و برخی برندهای بزرگ ایرانی مانند یکی از مسیریاب‌های شناخته‌شده داخلی با انتشار بیانیه‌ای از تعطیلی خود تا پایان امسال خبر داده است.

صفحه ۴

در «شرق» امروز می‌خوانید: پیگیری نتایج یک اعتراض مسالمت‌آمیز پس از یک سال، آیا ایران در مدیریت کلان‌مشکل کرونا موفق عمل کرده است؟ و یادداشت‌هایی از مهدی زارع، سهیل محمودی، مهدی افشار

سرمقاله

سراب اصل ۲۷

سیدمصطفی هاشمی طباطبائی

مدتی است پس از حوادث جاری افرادی صاحب‌نظر در رسانه‌ها بحث‌های مختلفی درباره اجرای اصل ۲۷ قانون اساسی و شرایط آن و اینکه آیا به قانون مصوب مجلس برای چگونگی اجرای آن نیاز است یا خیر، می‌پردازند. در مجموع مباحثات و مکتوبات موجود می‌توانیم به این ادراک ورود کنیم که ظاهراً متفکران و نویسندگان مطالب مذکور حل مسائل کشور را در گرو اجرای اصل ۲۷ قانون اساسی می‌دانند. طبیعی که اجرای اصل ۲۷ حداقل به دلیل آنکه در قانون اساسی آمده، امری مستحسن و پسندیده است و می‌تواند در زمره امور جاری کشور تلقی شود؛ اما آیا دل خوش‌کردن به اجرای این اصل موجب حل مشکلات و مسائل کشور و رضایت مردم می‌شود؟ از سویی بحث در تغییر روش حکمرانی و اصلاح آن است؛ امری که حتی ریاست محترم مجلس شورای اسلامی به‌صراحت از آن یاد کرده‌اند. حال باید دید که هدف از اجرای اصل ۲۷ و نیز اصلاح حکمرانی چیست؟ و آیا بحران‌های موجود در کشور و بحران‌های بزرگ‌تر که در پیش است، با این نظرات و روش‌ها قابل حل و پیشگیری است؟ آیا خواندن یک قرص مُسکن به بیماری که از غده سرطانی رنج می‌برد، به علاج او می‌انجامد؟

فرض کنیم در محلی که برای گردآمدن معترضان و انجام تظاهرات مشخص می‌شود، هر روز مراسمی برپا شود؛ یک روز بازنشستگان، یک روز پرستاران، یک روز اصحاب رسانه، یک روز کارگران، یک روز حزب سازندگی، یک روز مؤتلفه، یک روز بسیجی‌ها، یک روز اتباع افغانستان و خلاصه هر روز گروهی به تظاهرات و اعتراض پردازند و دولت و حکمرانی هم به کار خود مشغول باشد. نه می‌تواند درخواست‌ها را اجابت کند و نه می‌تواند بی‌اعتنا باشد. البته بیشتر احتمال دارد اصلاً صداها را نشنود؛ چراکه گوش‌ها بسته است و سخنی را نمی‌شنود یا خود را به نشنیدن می‌زند.

فرض کنیم که حکمرانی هم بخواهد اصلاحاتی انجام دهد. کدام اصلاحات، اصلاح روش‌های قوه قضائیه در مقابل جرم‌های سیاسی که هم‌ایک امنیتی خوانده می‌شود؟ اصلاح چگونگی عمل به قانون؟ اصلاح نظارت استصوابی؟ اصلاح به‌اصلاح کشت ارشاد؟ اصلاح کزینش در ادارات؟ اصلاح برخورد با قاچاق که به انواع مختلف به صورت گسترده در کشور وجود دارد؟ کدام اصلاح مورد نظر است؟ البته اگر دولتمردان اصولگر را در تعریف اصلاحات به امر واحدی برسند. حال تازه اصلاح حکمرانی صورت بگیرد، اصلاح رفتار بخش بزرگی از مردم چگونه ممکن است. مردمی که به اسراف مصرف آب، بنزین، گاز، مواد غذایی، سخن نادرست و رفتار نامطلوب عادت کرده‌اند و رفتار پوپولیستی دولت‌ها به این امر دامن زده و به‌عنوان واعظ غیرمتعظ مشهور شده است، چگونه ممکن است؟

از همه مهم‌تر اصلاح رابطه مردم -حداقل بخشی از مردم- حکمرانی درخصوص اعتمادسازی روابط متقابل است؛ یعنی آنکه مردم حرف حکمرانی را باور کنند و حکمرانی مردم را از خود بدانند. دوستی می‌گفت «من به همه مبانی انقلاب اسلامی و مقاومت در برابر استکبار جهانی اعتقاد دارم و ادعا ندارم حرف‌های مسئولان حکمرانی دروغ است؛ اما من متأسفانه آنها را باور ندارم و این چیزی نیست که بتوانم آن را اصلاح کنم». این ناواری به حکمرانی در وجودش به مرور زمان پیدا شده و به سختی قابل برگشت است.

در دولت‌های قبل به‌خصوص دولت آقای روحانی با وجود همه محدودیت‌ها و تحریم‌ها و شیوه‌های غلط اجرایی در کشور و نیاز فراوان به سرمایه برای اصلاح نهادهای اقتصادی کشور می‌خواستند چنین وانمود کنند که همه چیز در کشور عادی است و البته حتی با صرف ثروت کشور و گشاده‌دستی نتوانستند چنین حکمی را جاری کنند و جامعه در نظر مردم در شرایط عادی باشد و در دولت فعلی همین رویه ادامه دارد؛ جز آنکه دائماً از پیشرفت کشور و صعود به قله‌های توسعه و اقدامات بسیار چشمگیر خود سخن می‌گویند؛ درحالی‌که همه می‌بینیم در به روی همان پاشنه می‌چرخد.

اجرای اصل ۲۷ هیچ دردی را از کشور دوا نمی‌کند؛ زیرا مسئولان آن متأسفانه نمی‌شنوند و با وجود آنکه برخی اوقات به میان مردم می‌آیند و مشکلات شخصی آنان را می‌شنوند، نمی‌خواهند حداقل رودررو حرف افراد دردمند و علاقه‌مند به نظام جمهوری اسلامی را که منقد هستند، بشنوند. بیش از یک سال است که نهادهای رسمی که تجارب سال‌های دراز را به همراه دارد، تقاضای یک وقت یک‌ساعته از برخی مقامات کرده‌اند؛ ولی چنین فرصتی حاصل نشده است. آیا اجرای اصل ۲۷ هرچند کامل و بی‌نقص باشد، تأثیری می‌تواند داشته باشد؟ امروز به جای آنکه راه‌حل برای بحران‌های کشور اندیشیده شود و مردم با مشکلات واقعی کشور و راه‌های حل این مشکلات آگاه شوند، دائم پیکان حمله را به سوی کشورهای غربی و آمریکا متوجه می‌کنند و عملاً می‌گویند که آمریکا و اسرائیل در ایران قادر به همه نوع عملیات ایدائی و خرابکاری هستند.

ادامه در صفحه ۱۱

نگاهی به ماجرای طرح شفافیت قوای سه‌گانه که جایگزین شفافیت آرای نمایندگان شد و بین مجلس و مجمع معطل ماند

همهمه بر سر اتاق شیشه‌ای

گزارش تیترا یک را در صفحه ۲ بخوانید

تحلیل احمد بخارایی از وقایع اخیر در گفت‌وگو با «شرق»

رفتار تند کلامی خلق الساعه نیست

صفحه ۱۱

دست بالای جمهوری خواهان در مجلس نمایندگان
رقابت فشرده در سنا

موجی که آرام گرفت

۵

یک نماینده مجلس: دولت درخواست رفتارندوم را
بدهد ما استقبال می‌کنیم

بحث‌هایی در حاشیه همه‌پرسی

۲

آن روی عادل فردوسی‌پور

۹

رونمایی از کتاب «یک جام، میلیارد‌ها چشم»

۹

